

Ein, zwei, drei(er)... en wij naar Ottersweier

Maandag 29 september

Voor de eerste keer met kinderen van de lagere school naar het buitenland ! Wat zou deze reis brengen? Ik denk dat iedereen blij was om te vertrekken, maar toch ook wel wat zenuwachtig.

Om iets over negen reed onze chauffeur Willy met de bus van de speelplaats.

'En wijlie weg!'

De reis duurde ongeveer 7 uren. Wat we allemaal deden, zo lang? Wel: er werd veel met PSP en andere computerspelletjes gespeeld, we konden DVD kijken ('Streep wil racen', van een zebra die een paardenrace wil winnen), een plas- en eetpauze, meester Jan deed een leuke kwis, nog een film ('Evan Almighty', van die man die een grote boot moest bouwen), tweede busstop, naar het mooie landschap kijken. En plots zei juf Marleen door de micro dat we in Ottersweier waren.

We reden naar de school en konden al kennis maken met de Duitse kinderen. Even later konden we naar het internaat in Sasbach, waar we een kamer en een bed vonden. De meisjes hadden geluk; die mochten drie verdiepingen hoog met hun koffer, de jongens maar één.

Na een uurtje uitpakken en bekomen reed Willy ons naar een restaurant. Een heel lange mooi gedekte tafel, echte obers die onze drank en eten brachten: een groot glas frisdrank (halve liter), een voorgerecht : gemengde sla met een dressing en brood, het hoofdgerecht: schnitzel met frieten (pommes, zegt men in Duitsland).

Na het eten maakten we nog een avondwandeling, samen met 'onze Duitsers'. En dan: douche en slapen. Weet je welke de eerste woorden Duits waren die enkele van onze jongens kenden? 'Ich liebe dich! Hadden ze dat geleerd van de kinderen of van Ken Deroo, die wel wat Duits spreekt???

Dinsdag 30 september

Nu weten we het zeker: meisjes hebben minder slaap nodig dan jongens. Want wie kon er niet in slaap geraken???

Vraag het maar aan juf Maria.

Het ontbijt, man man man!!! Er was keuze uit; verse broodjes, kaas, confituur, choco, enkele soorten beleg, yoghurt, drie soorten cornflakes, melk, chocomelk, koffie, vers fruit.

Voor de middag werden we verwacht in de school om mee les te volgen: een beetje Engels, zingen, knutselen en spelen. 's Middags aten we in de school: spaghetti!

Na de middag reden we een stukje de bergen in naar een rodelbaan. Dit is een soort slee op een metalen glijbaan van 700 meter lang, met leuke bochten. Keitof! Helaas was ondertussen de zon verdwenen en kregen we regen. Het was er ook vrij fris. Later gingen we nog een kijkje nemen aan een dam. Zaten er daar in het bos Himberen of niet???

Voor het avondeten reden we terug naar ons internaat. En wat kregen we???

Spagetti!!!

Slecht afgesproken tussen school en de kok van het internaat???

Deze avond bleven 'onze Duitsers' niet bij ons. We zijn gaan zwemmen. Heerlijk, je kon ook in open lucht zwemmen in dat verwarmd water. Na de douche de bus in en naar onze kamer.

Woensdag 1 oktober

Nu was de nacht heel rustig verlopen. Geen 'getamboer' meer, iedereen sliep zalig. Na het ontbijt kregen we allen een lunchpakket: 2 grote broodjes met kaas of vlees, een sapje (halve liter), een snickers, een banaan. Vandaag zouden we er de hele dag op uit trekken.

Eerst weer de bergen in om met een klein treintje nog hoger te gaan, tot boven op een berg. Heel, héééééél steil omhoog!

Daar was ongelooflijk veel wind. Koud, maar toch wel leuk. We wandelden te voet terug omlaag: 4,2 km. door het bos. (Of was het hier dat de Himberen zaten??) Zo was de voormiddag al vlug voorbij. Tijd voor het lunchpakket.

Na de middag reden we naar Baden Baden, een stad waar veel mensen komen voor een gezonde 'kuur'. We wandelden langs de oude Romeinse baden en door de winkelstraten. Toen begon het zakgeld te kriebelen in onze zak. Per 5 mochten de kinderen mee een winkeltje in om iets uit te kiezen. Niet gemakkelijk, in zo'n overvolle winkel iets leuks vinden, dat je kan betalen.

Later reden we verder om nog een bezoek te brengen aan een oude watermolen. Uitleg in het Duits. Meester Jef probeerde het zo goed mogelijk te vertalen. Dan kwam er nog iets heel spannends: een wandeling door enkele gangen van een oude zilvermijn. Met laarzen, een regenjasje, een helm en een zaklamp liepen we onder de grond. We kregen ook weer uitleg. Daar konden we ook stenen kopen waar hier en daar nog wel wat zilversporen op te zien waren. Gek, maar op die stenen is het zilver niet zilver maar zwart.

Tegen zes uur waren we terug op de school voor het 'grillfeest': worsten, varkenslapjes, satékes en 'pommes'. Maar niks nul noppes groenten. We zullen die mensen eens een échte barbecue laten zien als ze terug komen.

Na nog wat ravotten, al dan niet met de Duitse kinderen, terug naar onze kamer, douche, het meeste van onze bagage inpakken en slapen.

Donderdag 2 oktober

Om 7 uur opstaan, wasje, en verder inpakken. Slechts enkele dingen bleven liggen: wie mist nog een grote handdoek met Jommeke erop? En nog een blauwe en een kleine witte handdoek? Brandon is een handdoek kwijt van Barcelona. Heeft iemand die in zijn bagage gevonden?

Nog een laatste keer naar het uitgebreide ontbijt en dan de bus in met een lunchpakket.

We reden nog langs de school om afscheid te nemen van onze Duitse vrienden. Die zaten al in de klas. De kinderen hebben daar les van kwart voor 8 tot 13 uur.

Er was echt wel vriendschap gesloten: Ken Jans kreeg nog een balpen en kaarten van zijn vriend, en voor wie stond dat meisje toch zo hard te wenen, Brandon???

De busreis naar Tongelsbos verliep rustig. Willy bracht ons veilig 'thuis', zodat we om 16 uur op school waren.

Eén ding ben ik vergeten: wat is nu eigenlijk een 'ukelele'???

Het was een fijne reis met een keigoede chauffeur, met heel flinke meisjes en jongens!

We zullen onze nieuwe vrienden terug zien, waarschijnlijk in de laatste week van april.

Bedankt, gemeente Westerlo en Ottersweier voor die toffe reis!!!